

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم. سلام عليكم: روزها با پستی و بلندی در گذرند و ندانم که چون منم... حس و احوال همانند آنیست که مسیر را رفته اما از بد حادثه این جا به پناه آمده. روزهایی که بر من می‌گذرد احوالی که در نظاره نشسته ام، گویای احوالیست نه چندان ناشناخته بلکه از یاد رفته... استاد اکثر سیر مباحث ها و کتاب ها بخصوص مباحث معرفتی را که از چشم می‌گذرانم و بر گوش می‌نوازانم، اینگونه بر نظرم جلوه گر می‌شوند که با آنها مأنوس بوده ام و حال آنها یادآورم شده اند. از همین رو رنجورم و دلخسته، البته نه به معنای تا امیدی به معنای شرمساری که توان از کف رفته و پیش بردن مطالعه در هر زمینه برایم آنچنان دلکش نیست و با این حال از مباحث معرفتی توان گذر ندارم... چه کنم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام عليكم: إن شاء الله در این مسیر با طی مقدمات لازم، با اُنس با روایات و قرآن، جهانی که برای اولیای الهی گشوده شده است، برایتان گشوده می‌شود. موفق باشید